

การจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กระดับปฐมวัย โรงเรียนนภาเชียงใหม่

ORGANIZING LEARNING EXPERIENCES USING TOTAL PHYSICAL RESPONSE TO PROMOTE ENGLISH LITERACY SKILLS OF EARLY CHILDHOOD CHILDREN AT NAPA CHIANGMAI SCHOOL

รณชิต อภัยวาทีน | *Ronnachit Apaivatin* | ORCID ID: 0000-0003-4724-1170

ผู้อำนวยการโรงเรียนนภาเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย | Director of Napa Chiangmai School, Chiang Mai Province, Thailand

Corresponding Author E-mail: teamy49@hotmail.com

Received: (February 2, 2025); Revised: (March 4, 2025); Accepted: (March 5, 2025)

Citation:

รณชิต อภัยวาทีน. (2568). การจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กระดับปฐมวัย โรงเรียนนภาเชียงใหม่. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน (JRIS)*, 2(2), 29-39.

Apaivatin, R. (2025). Organizing learning experiences using total physical response to promote english literacy skills of early childhood children at Napa Chiangmai school. *Journal of Research and Innovation for Sustainability (JRIS)*, 2(2), 29-39.

ABSTRACT

This experimental research aimed to investigate the development of early childhood English literacy through organizing learning experiences using total physical response. This teaching approach enhances learning through physical movement and active participation, which effectively improves memory retention and language skill development. The research sample consisted of 23 kindergarten 2 students at Napa Chiangmai School during the 2024 academic year, selected by using simple random sampling, with class level serving as the unit of selection. The research tools included: 1) Three learning units: Unit 1 - Learning Vocabulary through Actions, Unit 2 - Reading Basic Words and Identifying Pictures, and Unit 3 - Learning Vocabulary through Songs and Group Activities; and 2) An English literacy assessment tool. Data analysis was performed utilizing mean and standard deviation. The findings indicated a continuous improvement in the development of English literacy skills among the children after participating in organizing learning experiences using total physical response. Furthermore, teachers should be encouraged to develop a diverse range of activities that are appropriate for children's developmental levels to ensure sustainable learning outcomes that align with the current educational context.

Keywords: literacy skills, total physical response, early childhood

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งเป็นแนวทางการสอนที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวทางกายภาพและการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น อันจะส่งผลต่อการจดจำและพัฒนาทักษะด้านภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กระดับปฐมวัย กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนนภาเชียงใหม่ จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ระดับชั้นเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) กิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการเคลื่อนไหว หน่วยที่ 2 การอ่านคำศัพท์พื้นฐานและการระบุภาพ และหน่วยที่ 3 การเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงและกิจกรรมกลุ่ม 2) แบบประเมินการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ควรมีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนากิจกรรมที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับบริบทของการศึกษาในปัจจุบัน

คำสำคัญ: ทักษะการรู้หนังสือ วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ระดับปฐมวัย

1. บทนำ

ในสภาวะการณ์ที่เทคโนโลยีก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทักษะการรู้หนังสือ (Literacy) โดยเฉพาะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เด็กสามารถสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้ อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา (UNESCO, 2020) ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น การใช้เทคโนโลยีและวิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองทางกายภาพ เช่น การใช้ท่าทางและกิจกรรมทางร่างกายในการสอน จะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เน้นการเคลื่อนไหวสามารถเพิ่มความสามารถในการจดจำและทำความเข้าใจได้ดีขึ้นโดยเฉพาะในเด็กปฐมวัย (Koch, 2017; Wilson, 2021) การใช้ท่าทางในกระบวนการเรียนรู้ช่วยให้เด็กมีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับการกระทำจริง ส่งผลให้กระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับการศึกษาวิจัยในระดับโลก พบว่าการใช้ท่าทางในการเรียนการสอนสามารถช่วยเสริมทักษะการรู้หนังสือและการเข้าใจภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งการใช้ท่าทางในการสอนภาษาอังกฤษช่วยเสริมสร้างการจดจำคำศัพท์และความเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น (Browne & Cummings, 2019) นอกจากนี้การเรียนรู้ผ่านการกระทำยังช่วยเพิ่มความสนุกสนานและลดความเครียดในการเรียนรู้ ทำให้เด็ก ๆ สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีความสุข (Cameron, 2018) ดังนั้นการศึกษาวิธีการสอนที่ใช้ท่าทางจึงเป็นการสนับสนุนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้กับเด็กปฐมวัยอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ทั้งนี้นโยบายการศึกษาของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัยอย่างชัดเจน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กไทยในการแข่งขันในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัยจึงเป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ เพื่อให้เด็กไทยมีทักษะภาษาอังกฤษที่แข็งแกร่งและสามารถแข่งขันในตลาดงานโลกได้ แม้ว่าจะมีความพยายามในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเด็กเล็ก แต่จากผลการศึกษาของประเทศไทยพบว่า เด็กในบางพื้นที่ยังคงประสบปัญหาท้าทายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านการอ่านและการเขียน ทำให้การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัยยังคงเป็นความท้าทายที่สำคัญ จะเห็นได้ว่ามีข้อจำกัดในการศึกษาเกี่ยวกับวิธีการสอนที่ใช้การตอบสนองทางร่างกาย เช่น การใช้ท่าทางในการส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก โดยเฉพาะในด้านการสอนที่เน้นการเคลื่อนไหว ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนา (Chantharapong & Phinyo, 2020) งานวิจัยในต่างประเทศที่ใช้วิธีการนี้ได้แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้ที่มีการกระตุ้นด้วยท่าทางจะช่วยให้เด็ก ๆ พัฒนาทักษะการอ่าน การเขียน และการฟังได้เร็วขึ้น อย่างไรก็ตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response:

TPR) มีการนำไปใช้ในหลายบริบทการเรียนการสอนภาษา โดยเฉพาะในระดับปฐมวัย อย่างเช่นในงานวิจัยของ Brown & Cummings (2019) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “Using gesture and movement to teach literacy” สนับสนุนว่าการใช้ท่าทางในการเรียนการสอนสามารถช่วยเสริมสร้างทักษะการจดจำคำศัพท์และพัฒนาความเข้าใจด้านภาษาของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังมีการศึกษาที่ระบุว่าการใช้การตอบสนองทางกายภาพช่วยลดความวิตกกังวลและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษา

สำหรับโรงเรียนภาคีเชียงใหม่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษาของเด็กในพื้นที่เชียงใหม่ โดยมีความพยายามในการเสริมสร้างทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษให้กับเด็กในระดับปฐมวัย ซึ่งถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญสำหรับการพัฒนาทักษะพื้นฐานในภาษาอังกฤษที่เด็กจะใช้ในการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตามปัจจุบันโรงเรียนยังคงมีข้อจำกัดบางประการในด้านการพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็ก เนื่องจากจากวิธีการสอนที่ใช้ในปัจจุบันที่อาจไม่ตอบสนองต่อพัฒนาการทางกายภาพและจิตใจของเด็กปฐมวัย ด้วยเหตุนี้ การนำวิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทางอาจเป็นแนวทางที่สามารถช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีและสนุกสนาน ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Browne & Cummings, 2019) ทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบัน เนื่องจากเป็นพื้นฐานในการเข้าถึงข้อมูล การสื่อสาร และโอกาสต่าง ๆ การมีทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษที่ดีช่วยเสริมสร้างผลการเรียนที่ดี และยังช่วยให้บุคคลสามารถใช้ชีวิตและทำงานในบริบทระดับโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับปฐมวัยจะช่วยเตรียมเด็กให้พร้อมสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต และส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมั่นใจ ซึ่งไม่เพียงแต่สนับสนุนพัฒนาการทางด้านสติปัญญา แต่ยังช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาและสร้างความรักในการเรียนรู้ในระยะยาว ดังนั้น การส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษตั้งแต่ช่วงปฐมวัยจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เด็กมีความพร้อมสำหรับความสำเร็จในอนาคตและสามารถปรับตัวได้ในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามการขาดทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็กระดับปฐมวัยในหลายพื้นที่ยังคงเป็นอุปสรรคในการพัฒนาการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในด้านการอ่าน การเขียน และการฟัง อีกทั้งวิธีการสอนที่ใช้ในปัจจุบันอาจไม่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้เต็มประสิทธิภาพ การใช้ท่าทางและการตอบสนองทางกายภาพในการสอนอาจเป็นวิธีการที่สามารถช่วยปรับปรุงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องดังกล่าวเพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้วิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทางในการส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็กปฐมวัยในโรงเรียนภาคีเชียงใหม่ อันจะเป็นแนวทางการเสริมสร้างวิธีการสอนที่ตอบสนองต่อความต้องการและพัฒนาการของเด็กทั้งในสถานศึกษาและสถานศึกษาอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกัน ถือเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับการศึกษาในระดับสูงขึ้น

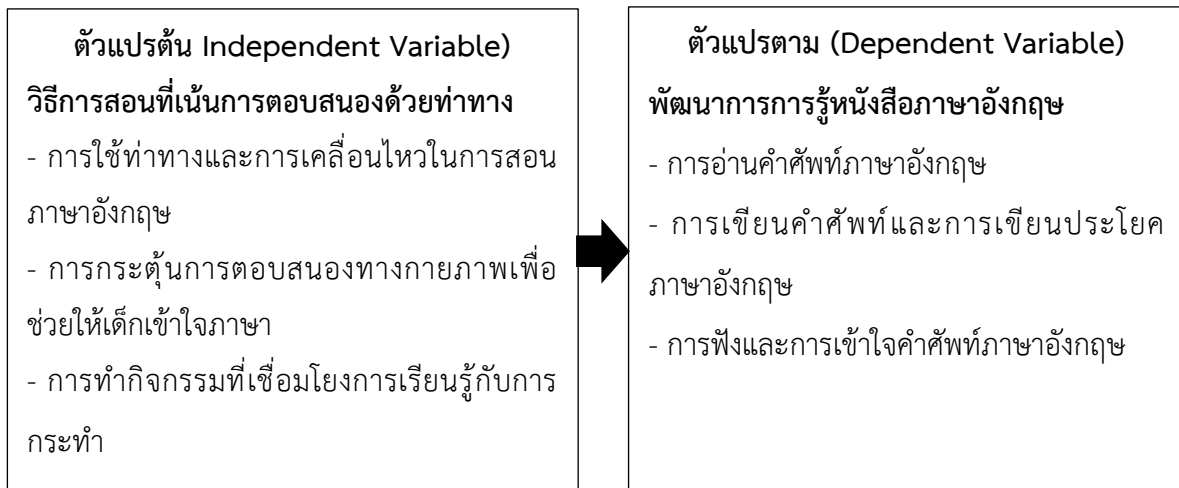
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

3. สมมติฐานการวิจัย

เด็กปฐมวัยมีผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. วิธีวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยตามกระบวนการและขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

5.1 กระบวนการและขั้นตอนในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการ

1) กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ (1) ประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยระดับอนุบาล 1 - 3 โรงเรียนนภาเชียงใหม่ (2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยระดับอนุบาล 2 โรงเรียนนภาเชียงใหม่ จำนวน 23 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ใช้ระดับชั้นเรียนเป็นหน่วยสุ่มด้วยวิธีจับสลาก

2) พัฒนาเครื่องมือวิจัย ผู้วิจัยศึกษาและสร้างแบบประเมินการรู้หนังสือภาษาอังกฤษที่ออกแบบมาเพื่อตรวจสอบทักษะการอ่าน การเขียน และการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็ก โดยจะมีการพัฒนาแบบประเมินให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก แบบประเมินมีลักษณะเป็นรูปริบส์ แบ่งเป็นระดับ

คุณภาพตามเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้ ดีเยี่ยม (5 คะแนน), ดีมาก (4 คะแนน), ดี (3 คะแนน), พอใช้ (2 คะแนน), และต้องปรับปรุง (1 คะแนน) สามารถนำเสนอโครงสร้างแบบประเมินได้ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 โครงสร้างแบบประเมินการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	ผลลัพธ์การเรียนรู้	รายละเอียดการประเมิน
1. ทักษะการอ่าน	ระบุคำศัพท์	สามารถอ่านและระบุความหมายของคำศัพท์ได้
2. ทักษะการเขียน	สะกดคำศัพท์	สามารถเขียนคำศัพท์ตามที่ได้เรียนรู้ได้
3. การเข้าใจคำศัพท์	ฟังและเข้าใจคำศัพท์	สามารถจับคู่คำศัพท์ที่ได้ฟังกับภาพได้

ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้วิธีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ (Expert validation) กับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนปฐมวัย และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน พบว่าแบบประเมินการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M= 4.83, SD= 0.27$) สามารถนำไปใช้ได้หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.80 แสดงให้เห็นว่าเครื่องมือมีความเสถียรในการวัดผล

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาและออกแบบการสอน

1) พัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนที่ใช้ท่าทางในการกระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น การใช้ท่าทางประกอบคำศัพท์ หรือกิจกรรมที่ทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับการกระทำ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านการเคลื่อนไหว (Learning vocabulary through actions) หน่วยที่ 2 การอ่านคำศัพท์พื้นฐานและการระบุภาพ (Reading Basic Words and Identifying Pictures) และหน่วยที่ 3 การเรียนรู้คำศัพท์ผ่านเพลงและกิจกรรมกลุ่ม (Learning vocabulary through songs and group activities) นำกิจกรรมการเรียนรู้ไปตรวจสอบคุณภาพกับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนปฐมวัย และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M= 4.81, SD= 0.34$) สามารถนำไปจัดประสบการณ์การเรียนรู้กับเด็กได้

2) เตรียมครูผู้สอน ผู้วิจัยจัดอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทาง รวมถึงวิธีการออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็ก

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดำเนินการในระยะเวลา 6 สัปดาห์ โดยในแต่ละสัปดาห์จะมีการจัดประสบการณ์วันละ 1 ชั่วโมง ซึ่งจะใช้วิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทางและกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว

2) กำหนดช่วงเวลาวัดและประเมินผล โดยผู้วิจัยวัดและประเมินผลพัฒนาการของเด็กจำนวน 3 ครั้ง คือ ช่วงเวลาหลังจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทางในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและสรุปผล

1) ประเมินพัฒนาการการรู้หนังสือ โดยนำผลจากการวัดและประเมินผลจากแบบประเมินการรู้หนังสือภาษาอังกฤษที่พัฒนาไว้ในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งการประเมินจะครอบคลุมทักษะการอ่าน การเขียน และการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2) วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยผลการประเมินทั้ง 3 ครั้งมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ประกอบกับการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

3) สรุปผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

6. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผ่านการประเมินหลังจากการเรียนรู้จบหน่วยแต่ละหน่วย จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยจะใช้แบบประเมินการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ (Rubrics) ครอบคลุมทักษะการอ่าน การเขียน และการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สามารถแสดงผลการพัฒนาการการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็ก ได้ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 ผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษ

หน่วยการเรียนรู้	จำนวนเด็ก (N)	ผลการประเมินหลังการจัดประสบการณ์ เรียนรู้		ผลพัฒนาการ
		ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	
หน่วยที่ 1	N= 23	2.98	0.72	
หน่วยที่ 2	N= 23	3.45	0.65	สูงขึ้น
หน่วยที่ 3	N= 23	4.12	0.59	สูงขึ้น

จากตาราง 1 จะเห็นว่าในหน่วยที่ 1 เด็กมีการพัฒนาทักษะการรู้หนังสือภาษาอังกฤษเบื้องต้น ซึ่งรวมถึงการอ่านคำศัพท์พื้นฐานและการเข้าใจคำศัพท์ร่วมกับท่าทางที่เรียนรู้จากกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าเด็กส่วนใหญ่สามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับท่าทางได้ดีขึ้น แต่ยังมีพัฒนาที่ไม่

เท่ากันในกลุ่มเด็กที่มีคะแนนต่ำกว่าเฉลี่ย สำหรับในหน่วยที่ 2 ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าเด็กพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนได้ดีขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยแรก เด็กสามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น และเริ่มมีความมั่นใจในการใช้คำศัพท์ที่เรียนรู้จากการเคลื่อนไหวและท่าทาง นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาการเขียนคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ดีขึ้น และในหน่วยที่ 3 ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่าเด็กมีพัฒนาการที่ชัดเจนทั้งในด้านการอ่าน การเขียน และการเข้าใจคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนคำศัพท์ที่เรียนรู้ในช่วง 6 สัปดาห์ เด็กสามารถอ่านคำศัพท์ได้ถูกต้องและสามารถเชื่อมโยงกับท่าทางและกิจกรรมที่ได้เรียนรู้ได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กในแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีพัฒนาการสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากหน่วยที่ 1 ($M= 2.98, SD= 0.72$) ไปจนถึงหน่วยที่ 3 ($M= 4.12, SD= 0.59$) จากผลการประเมินหลังจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้แต่ละหน่วยเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน มีการพัฒนาทักษะที่สม่ำเสมอและมั่นคงมากขึ้น

7. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ออกแบบให้มีการเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์กับกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวและการตอบสนองทางกายภาพ รวมทั้งการท่าทางในกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่งผลให้เด็กสามารถเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีการพัฒนาทักษะการรู้หนังสือที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องผ่านการฝึกฝนและประสบการณ์ที่เด็กได้รับ สำหรับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทางช่วยให้เด็กมีความเข้าใจคำศัพท์และทักษะการอ่านที่ดีขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้แบบเคลื่อนไหวจะช่วยกระตุ้นการจดจำและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ (Johnston, 2017) โดยเฉพาะในเด็กระดับปฐมวัยที่ยังอยู่ในช่วงพัฒนาการทางกายภาพและจิตใจซึ่งยังต้องการกิจกรรมที่มีความเคลื่อนไหวในการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ (Wilson, 2005) การพัฒนาที่สม่ำเสมอและมั่นคงในผลการประเมินแต่ละหน่วยยังสะท้อนถึงผลของการเรียนรู้ที่มีการจัดการที่ดีและเหมาะสมตามพัฒนาการของเด็ก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Johnston and McKeown (2017) ที่พบว่าเด็กที่ได้รับการเรียนการสอนที่มีการทำกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับพัฒนาการสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเข้าใจคำศัพท์ได้ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนรู้จากวิธีการเดิม ๆ ที่ไม่ส่งเสริมการเคลื่อนไหว

นอกจากนี้ ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sohn (2019) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้การตอบสนองทางกายภาพจะช่วยให้เด็กสามารถทำความเข้าใจและจดจำคำศัพท์ได้เร็วขึ้น เพราะกระบวนการตอบสนองทางกายภาพช่วยเสริมสร้างการเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์กับการกระทำ ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กมีความหมายและทำให้การจดจำคำศัพท์นั้นมั่นคงและยาวนานขึ้น อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้อาจมีความแตกต่างจากบางงานวิจัยที่ไม่ได้เน้นการตอบสนองด้วยท่าทาง โดยเชื่อมโยงกับแนวคิดที่ว่าเด็กบางกลุ่มอาจจะไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนรู้ที่ใช้ท่าทาง หรือบางกรณีการใช้ท่าทางอาจไม่สามารถ

ส่งเสริมการเรียนรู้ได้มากกว่าที่คาดหวังเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กในกลุ่มที่ได้รับวิธีการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม (Kuo & Anderson, 2016) จะเห็นได้ว่าทฤษฎีของ Krashen (Input hypothesis) มีผลการวิจัยสนับสนุนแนวคิดที่ว่าเด็กเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้นเมื่อได้รับข้อมูลภาษา (Input) ในรูปแบบที่เข้าใจได้ การใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้เด็กได้รับข้อมูลภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านการเชื่อมโยงคำศัพท์กับท่าทาง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับทฤษฎีของ Vygotsky (Zone of proximal development - ZPD) ที่กล่าวถึงวิธีการตอบสนองด้วยท่าทางช่วยให้เด็กได้รับการสนับสนุนจากครูและเพื่อนร่วมชั้น งานวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับแนวคิด ZPD ที่ระบุว่าเด็กสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการโต้ตอบและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่มีความสามารถสูงกว่ารวมถึงทฤษฎีของ Piaget (Cognitive development theory) ที่แสดงให้เห็นว่าเด็กในวัยปฐมวัยเรียนรู้ผ่านการกระทำและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Piaget ที่ว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยการกระทำจริง (active learning) การใช้การตอบสนองด้วยท่าทางทำให้เด็กสามารถสร้างความเข้าใจผ่านประสบการณ์ตรง ทำให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความหมายมากขึ้น

ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทางถือเป็นวิธีการที่มีประโยชน์อย่างมากสำหรับเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะในบริบทของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและภาษาท้องถิ่น เด็กในพื้นที่นี้มักจะเริ่มต้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากพื้นฐานที่ต่ำ และการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ท่าทางและการเคลื่อนไหวเป็นเครื่องมือสามารถช่วยให้เด็กเข้าใจคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษได้ง่ายขึ้น โดยที่ไม่ต้องรู้สึกเครียดหรือกดดัน การใช้ท่าทางในการสอนทำให้เด็กสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับการกระทำจริงได้ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายและสนุกสนาน การใช้กิจกรรมที่กระตุ้นการตอบสนองทางกายภาพช่วยพัฒนาเด็กในหลายด้าน เช่น ทักษะการสื่อสาร การจดจำ และการมีสมาธิในระหว่างการเรียนการสอน อีกทั้งยังสามารถช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับเด็กในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยเฉพาะในบริบทของเด็กที่อาจไม่เคยคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งในบริบทของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีเด็กหลากหลายเชื้อชาติและภาษา เด็กบางคนอาจมาจากครอบครัวที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก การใช้วิธีการที่เน้นท่าทางและกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวจะช่วยให้เด็กทุกคนไม่ว่าจะมาจากพื้นฐานภาษาท้องถิ่นหรือภาษาอื่น ๆ สามารถเรียนรู้และมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้โดยไม่รู้สึกรบกวนใจจากกลุ่ม อีกทั้งยังช่วยให้การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติและไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นภาระในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

สำหรับข้อจำกัดของงานวิจัยนี้คือขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างเล็ก (N=23) และระยะเวลาการทดลองจำนวน 6 สัปดาห์ ถือเป็นระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการสรุปผลในระยะยาว หรืออาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อพัฒนาการของเด็ก เช่น ปัจจัยด้านครอบครัว (เช่น ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง) สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ (เช่น จำนวนชั่วโมงที่เด็กได้รับการสอนภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์) และประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนหน้านี้ (เช่น เด็กที่เคยเรียนพิเศษอาจมีพัฒนาการที่แตกต่างจากเด็กที่ไม่เคยเรียนมาก่อน) ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดด้านความแตกต่างของผลการวิจัยในกลุ่มตัวอย่างที่ควรพัฒนาต่อไป ทั้งนี้วิธีการสอนนี้ยังมีความสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงใหม่คุ้นเคย ซึ่งมักจะ

เรียนรู้จากการเล่นและการเคลื่อนไหว การใช้วิธีการสอนที่เน้นการตอบสนองด้วยท่าทางจึงสามารถนำไปใช้ใน ห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับพัฒนาการทางกายภาพและจิตใจของเด็กในช่วงวัยนี้ ที่ มักจะเรียนรู้ได้ดีจากการทำกิจกรรมที่มีความสนุกสนานและเป็นรูปธรรม

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในระดับการศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะในโรงเรียนปฐมวัย เพื่อให้เด็กมี โอกาสเรียนรู้ภาษาอังกฤษในวิธีที่สนุกสนานและตรงกับพัฒนาการของเด็ก นอกจากนี้ยังสามารถขยายผลไปยัง โรงเรียนในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน เช่น โรงเรียนในพื้นที่ชนบท หรือพื้นที่ที่เด็กมีความหลากหลาย ทางด้านภาษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างครอบคลุม

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรขยายขอบเขตไปยังโรงเรียนและกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายมากขึ้น เช่น โรงเรียนในพื้นที่ ชนบทหรือในเขตเมือง เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์จากบริบทต่าง ๆ และพิจารณาว่าผลของวิธีการสอนนี้มีความ แตกต่างกันหรือไม่

2) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในระยะยาว เพื่อพิจารณาว่าการใช้วิธีการสอนนี้สามารถช่วยรักษา พัฒนาการการเรียนรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กในระยะยาวได้หรือไม่ รวมถึงการติดตามการพัฒนาในระดับชั้น เรียนต่อไป เพื่อประเมินผลกระทบต่อการเรียนรู้ในภายหลัง

3) ควรพิจารณาใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลายเพื่อวัดทักษะการเรียนรู้หนังสือภาษาอังกฤษของ เด็ก เช่น การประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมจริง การทดสอบทักษะการพูดและการฟังภาษาอังกฤษ รวมถึง การประเมินผ่านสื่อดิจิทัลหรือเทคโนโลยีที่สามารถช่วยเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เช่น การ พัฒนาทักษะการฟัง การพูด หรือการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง เพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบของวิธีการ สอนที่ใช้ท่าทางต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในทุกด้านอย่างครบถ้วน

9. สรุป

การศึกษาผลพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยจากการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า เด็กมีพัฒนาการด้านการรู้หนังสือภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่าง ต่อเนื่องตามลำดับ สามารถยืนยันสมมติฐาน อีกทั้งผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการใช้วิธีการสอนที่เน้นการ ตอบสนองด้วยท่าทางสามารถช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้หนังสือภาษาอังกฤษในเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืนในระยะยาว

10. เอกสารอ้างอิง

- Browne, C., & Cummings, P. (2019). Using gesture and movement to teach literacy. *Journal of Educational Psychology, 111*(4), 773–786. <https://doi.org/10.1037/edu0000357>
- Cameron, L. (2018). *Teaching languages to young learners* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Chantharapong, S., & Phinyo, S. (2020). The impact of physical response and gesture-based learning on early literacy development in young learners. *Thai Journal of Educational Research, 8*(2), 123–135. <https://doi.org/10.1016/j.ther.2020.04.005>
- Harris, M. (2014). The impact of physical activities on language acquisition in early childhood education. *Early Childhood Education Journal, 42*(1), 15–25. <https://doi.org/10.1007/s10643-014-0686-2>
- Johnston, P. H., & McKeown, M. G. (2017). The effects of active learning on literacy in early childhood classrooms. *Journal of Educational Psychology, 109*(4), 577–589. <https://doi.org/10.1037/edu0000184>
- Koch, J. (2017). Movement and learning in the early years: The role of gestures in language development. *Educational Review, 69*(3), 331–346. <https://doi.org/10.1080/00131911.2017.1328323>
- Kuo, L., & Anderson, C. (2016). Exploring the effects of non-traditional learning methods on reading comprehension in early education. *Journal of Early Childhood Literacy, 16*(2), 151–173. <https://doi.org/10.1177/1468798414564705>
- Sohn, S. (2019). Physical learning and literacy in early childhood: An integrative approach. *Journal of Educational Development, 24*(2), 112–126. <https://doi.org/10.1002/jed.1345>
- UNESCO. (2020). *Global education monitoring report, 2020: Inclusion and education: all means all*. UNESCO. <https://doi.org/10.54676/JJNK6989>
- Wilson, A. M. (2005). The influence of movement on early childhood learning. *International Journal of Early Childhood Education, 11*(3), 207–220. <https://doi.org/10.1007/s10643-005-0043-2>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). นโยบายการศึกษาของประเทศไทย: การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระดับปฐมวัย. กระทรวงศึกษาธิการ.